

management an enterprise, conserve resources, increase of the productivity of production and control of quality of products [4].

The development of IT-innovation in agriculture-industrial sector of Ukraine is an important direction for increasing competitive advantages, as the agricultural sector of economically developed countries is gradually becoming a high-tech industry.

Based on the results, it can be concluded that the introduction and use of information technologies in domestic agriculture are on the initial stage, one of reasons there is that agrarian companies have large doubts and think that introduction of IT – it expensive and difficult.

References

1. Information Technology [text]: textbook manual. / Volosyuk Y.V., Kuzyoma V.V., Kovalenko O.A., Tikhonova T.V., Nelepova A.V., Bondarenko L.V., Moroz T.O., Boryan L.O. – К. : “Chair”, 2017. –200 p.
2. T. Pavlyuk, L. Volunteer. Utilization of modern information technologies in agriculture.
3. Ushkarenko V.O. Irrigated agriculture. – К. : Harvest, 1994. - 328 p.
4. Tverezovskaya N.T., Nelepova A.V. Information technology in agronomy. Tutorial. – К.: Center for Educational Literature, 2013. – 282 p.
5. Information Technology [text]: textbook manual. / Volosyuk Y.V., Kuzyoma V.V., Kovalenko O.A., Tikhonova T.V., Nelepova A.V., Bondarenko L.V., Moroz T.O., Boryan L.O. – К. : “Chair”, 2017. –200 p.
6. Agritech Ukraine Giude: a review of the Ukrainian agritech market. [Electronic resource] / Access mode: <https://inventure.com.ua/analytics/investments/agritech-ukraine-giude-obzor-ukrainskogo-agritech-rynka> [in Ukrainian].

Костенко В. Г., асистент
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ОБЛІКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Система інформаційного забезпечення інноваційних процесів на підприємстві включає у себе низку підсистем, які вирішують свої специфічні завдання, мають свої методи збору й обробки інформації, а також джерела інформації.

Відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» інноваційна діяльність – це діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок, а також зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [5].

Основним джерелом інформації на підприємстві є дані бухгалтерського обліку. Бухгалтерському обліку підлягають матеріальні, трудові, фінансові ресурси, які забезпечують інноваційну діяльність, витрати на дослідження і

розробки, на виробництво нової продукції, капітальні витрати, поточні витрати, кількісні та якісні параметри цієї продукції, доходи, фінансові результати. Така інформація формується за допомогою системи бухгалтерських рахунків у загальному вигляді без виділення, за невеликим виключенням, окремих рахунків і бухгалтерських реєстрів для обліку інноваційних процесів. Відсутня спеціальна інформація про інноваційну діяльність і у фінансових звітах. Це ускладнює пошук необхідних даних для оперативного управління інноваційною діяльністю та визначення її ефективності.

Інноваційна діяльність безпосередньо пов'язана з операційною діяльністю суб'єкта господарювання, тому має свої особливості відображення в системі бухгалтерського обліку.

Проте слід відмітити, що розпорошеність інформації щодо окремих витрат на інноваційні процеси підприємства унеможливорює адекватне відображення відповідної інформації.

Метою бухгалтерського обліку інноваційної діяльності є створення інформаційної бази для управління процесами розробки, впровадження і реалізації інновацій на підприємстві [1].

Сучасний стан організації бухгалтерського обліку в Україні не надає таких можливостей. Тому досить виправданим є застосування для обліку витрат інноваційної діяльності методики капіталізованих та некапіталізованих витрат [2].

Капіталізація у цьому випадку – формування собівартості матеріальних і нематеріальних витрат під впливом витрат на розробку інновацій.

Витрати, які не відповідають вимогам для визнання їх активами, вважаються некапіталізованими.

Методика обліку інноваційних витрат шляхом капіталізації передбачає застосування рахунка 39 «Витрати майбутніх періодів» для обліку капіталізованих інноваційних витрат підприємства.

Питання оцінки та забезпечення інформації щодо інноваційних проектів та програм включається у компетенцію внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, оскільки відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та національними стандартами не має визначення об'єктів обліку «інновація», «інноваційні витрати», «інноваційні доходи», результати інноваційної діяльності [6; 3]. Крім цього, дані об'єкти не відображені відповідними показниками у фінансовій звітності, тому прямого відношення до фінансового обліку не мають. Поряд з тим потреба в інформації про інноваційні програми та проекти виникає в цілях управління виробничо-господарською діяльністю підприємства та для подання даних у органи статистики.

Однак необхідно пам'ятати, що вся облікова інформація, яка стосується інновацій, повинна методологічно спиратися на відповідні стандарти бухгалтерського обліку та нормативно-правові акти щодо здійснення інноваційного процесу.

Оскільки для поточного обліку та контролю за господарськими активами та джерелами їх утворення застосовують систему рахунків, можливість отримання необхідного інформаційного забезпечення щодо здійснення інноваційної діяльності пов'язана з формуванням відповідних бухгалтерських проведення. Так, інформація для подальших розрахунків інноваційного потенціалу підприємства зосередиться на рахунках бухгалтерського обліку (і на субрахунках – у розрізі кожного проекту чи програми). Витрати повинні відображатися в обліку наростаючим підсумком, по мірі їх виникнення, що дасть змогу збирати інформацію на кожному етапі на необхідну дату.

Проте існують певні проблеми при відображенні інноваційної діяльності у синтетичному обліку, оскільки нормативними актами і методичними розробками не визначено порядок відокремленого обліку інноваційної діяльності на спеціально визначених рахунках [4].

Діяльність підприємства згідно з національними положеннями (стандартами) обліку поділяється на операційну та іншу звичайну (інвестиційна та фінансова) [3]. Саме таким чином розкривається інформація і на рахунках витрат і доходів. Інноваційні витрати, інноваційний продукт, доходи та результати від інновацій у системі фінансового обліку не відображаються. Розширення інформаційного поля рахунків другого порядку і введення нових аналітичних позицій на рахунках третього порядку, дадуть змогу отримувати більш повну і достовірну інформацію про інноваційні процеси на підприємстві з метою подальшої економічної оцінки ефективності інноваційних проектів та програм.

Формування інформації про інноваційну діяльність суб'єкта господарювання повинна забезпечити система обліку. Однак сьогодні інформація про доходи, витрати, собівартість продукції та фінансові результати від інноваційної діяльності не відображається в систематизованому вигляді. Відсутні чіткі підходи до узагальнення інформації про інноваційні процесивреєстраханалітичногооблікутавнутрішній звітності, які б надавали відповідну інформацію для потреб управління. Отже, формування належної системи обліково-аналітичного забезпечення інноваційної діяльності підприємства потребує подальшого дослідження.

Література

1. Кантаєва О.В. Бухгалтерський облік і аналіз інноваційної діяльності підприємств: організація і методологія: [монографія] / О.В. Кантаєва. – Житомир, 2010. – 424 с.
2. Міжуй А.С. Інноваційна діяльність у сільському господарстві / А.С. Міжуй [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/27_NNM_2011/Economics/4_93021.doc.htm.
3. Національне Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України № 73 від 07.02.2013 р. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>. 39.
4. План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і

господарських операцій підприємств і організацій та Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: Наказ Міністерства фінансів України № 291 від 30.11.1999 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1557-11>.

5. Про інноваційну діяльність : Закон України від 4 липня 2002 року № 40-IV із змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

6. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України №996-XIV від 16.07.1999 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

Тушевська Т. В., асистент
Мартинюк В. М., здобувач вищої освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м.Кропивницький, Україна

РОЗВИТОК БЛОГІНГУ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах інформаційні технології стають все більш вагомим чинником змін розвитку як суспільства в цілому, так і кожної окремої людини. Інтернет стає чи не наймасштабнішою платформою для просування товарів та послуг. Блог виступає інструментом для демонстрації продукту, послуги, чи просто людини.

Історія блогів розпочалася з 1998 р. Терміни «weblog», «weblogging» було включено до Оксфордського англійського словника. У цьому ж році блоги стають активним фактором впливу на політичне життя суспільства. У 2004 р. блоги і блогерів почали використовувати і залучати ЗМІ для коментарів соціально-політичного та культурного життя. У 2005р. зафіксовано перші втручання в особисте життя блогерів – звільнення з роботи, притягнення до адміністративної та кримінальної відповідальності, що дає змогу констатувати – блоги стають суттєвим чинником у суспільному житті особистості.

На сьогоднішній день блог – це один з найбільш дієвих інструментів контент-маркетингу. Він має майже безмежні можливості для створення інформаційного поля, оптимізації та впливу на лояльність клієнтів. При грамотному використанні цей інструмент здатний впливати на будь-який бізнес.

Блогер – це людина або організація, яка веде блог. Сукупність усіх блогів у мережі носить назву блогосфери. Аудиторія блогерів є досить молодою, більше того – має тенденцію до суттєвого омолодження. Як зазначають аналітики, при збереженні подібної ситуації через 6–7 років користувачами і відвідувачами блогів стане 70–80 відсотків користувачів комп'ютерів[1].

Блоги можуть бути персональними, груповими та публічними відповідно до структури соціуму, в якій виділяють мікро-, мезо- и макросередовище.